

(41ನೇ ಪ್ರಬ್ರಹ್ಮದಿನ)

ವಿದಾಯಿ ಉಪೇಂದ್ರ, ಕಾಶಿಯವರ ಮನೆಗೆ ಒಂದು ಒಂದು ಕ್ಕಾಸೆಟ್‌
ಕೇಳಿಸಿದರು. ಅದು ಯಮಲೋಕದಲ್ಲಿ ರಾಜಕಾರಣ, ಕುಡುಕ ಮಾತನಾಡುವ
ಪ್ರಾಹಸನ, ಅವರೆ ಗೇಳಿಯರು ಸೇರಿ ಮಾಡಿದ ಕ್ಕಾಸೆಟ್. ಉಪೇಂದ್ರದ್ದೇ
ರಚನೆ ನಿರ್ದೇಶನ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಉಪೇಂದ್ರರ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಭೂಭರವನ್ನೇ
ಮೂಡಿತು. ಕಾಶಿಯವರು ಉಪೇಂದ್ರಿಗೆ ‘ಅನುಂತ ಅವಾಂತರ’ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ
ಸಹಾಯಕನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಗಿತ ನಿರ್ದೇಶಕ
ರಾಗಿ ಹಂಸಲೇಖಿ ಸರ್ ಆಯ್ದಿ ಆದರು. ಅವರು ‘ಅವಾಂತರ’ ಟೆಮ್ಪೋಗೆ
ಒಂದು ಕೂಡಲೇ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಮ್ಮಾಂತಕ ಬದಲಾವಣ ಕಾಣಿಸಿತು.
ಕಾಶಿಯವರು ಒರೆದ 18 ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಹಂಡಲೇಖಿ ಸರ್ ಒಂದೇ ಹಾಡಲ್ಲಿ
ಮುಗಿಸಿಟ್ಟಿರು!

‘ನವರಾತ್ರಿಯೋಳಿಗೆ ಮದುವೆ ನಡೆಯಬೇಕು! ಶಿವರಾತ್ರಿಯೋಳಿಗೆ ಎಲ್ಲ
ಮುಗಿಯಬೇಕು’ ಎಂಬ ಹಾಡಲ್ಲಿ 18 ದೃಶ್ಯಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಹೇಳ
ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿ ಮೂಡಿ ಒಂದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು. ಕಾಶಿಯವರು ಮತ್ತು
ಹಂಡಲೇಖಿ ಸರ್ ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ವಜನನೀಯರು. ಉಪೇಂದ್ರ ಒಂದು ಹಾಡು
ಬರೆದರು ‘ಕಮಾರ್ ಕಮಾರ್ ಕಾಮಣ್ಣಿ! ಬಾಣ ಬಿಡಣ್ಣಿ...’ ಈ ಹಾಡಿಗೆ
ಉಪೇಂದ್ರ ಮನುಭೂತನಾಗಿ ಪಾತ್ರ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಚಿತ್ರದ ಹಿನ್ನಲೆ
ಸಂಗಿತವಂತೂ ಮನೆಯಲಾಗಿತ್ತು.

ಮುಂದೆ ಉಪೇಂದ್ರ, ಗುರುಗಳಾಗಿ ಒಂದು ಕಂಡೆ ಬಿರೆದರು. ಅದೇ
‘ಅಜಗಜಾಂತರ’. ಇದು ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿ 25 ವಾರ ನಿರಂತರ ಹೊಸ್ತುಪುಲ್
ಕಂಡ ಚಿತ್ರ. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಂಡಲೇಖಿ ಸರ್ ರಚಿಸಿದ, ಉಮೌಶಾ—
ಪ್ರಭಾಕರ್ ಚೋಡಿ ನಿರ್ದೇಶನದ ‘ಅವಳೇ ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ರಿ’ ಭಾರೀ ಯಶಸ್ವಿ
ಕಂಡಿತು. ಕಾಶಿಯವರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿ ತಾರೆಯಾದರು. ಮುಂದೆ
ಸುರಸುಂದರಾಗಂ, ತಾಯಿಗೊಬ್ಬಿ ತಲೆ ಮಗ, ಚಪಲ ಚಿನ್ನಗರಾಯ... ಹೀಗೆ
ಸಾಲು ಸಾಲು ಚಿತ್ರಗಳು ಬಂದಪ್ಪ.

ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ನಿರ್ದೇಶಕ ಕಾಶಿನಾಥ್ ದೂರ ಸರಿದು ನಾಯಕ
ಕಾಶಿನಾಥ್ ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸಿದರು. ಮತ್ತೆ ನಿರ್ದೇಶನ ಮಾಡಲು ಅವರಿಗೆ
ಬಿಡುವೇ ಖಾಲೀಲ್ಲಿ ಆದರೂ ‘ಅಹಾ ನನ್ನ ತಂಗಿ ಮದವೇ’ ಎಂಬ ಚಿತ್ರ
ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದರು.

ಅವರು ಯಾವತ್ತೂ ಯಾರ ಮೇಲೂ ಕಂಗಾಡಲೀಲ್ಲ, ಶಿಟ್ಟು ಬರಿಸಿ
ಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ತಾಲ್ಲಿ, ಸಹನೆಯನ್ನು ಅವರಿಂದ ಕಲಿಯಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ಸಿನಿಮಾ
ಮಾಡುವಾಗಲೂ ಪ್ಲಾನಿಗ್ಗೆ ಆಡ್ಡಿ. ಸಿಧ್ದತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಸಿನಿಮಾ

ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾವುದನ್ನು ವೇಷ್ಟ್ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತ
ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡವರು. ಪ್ರತಿ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಓದುವಾಗ ಸ್ವಾಪ್ ವಾಚ್ ಒತ್ತಿ ಆ
ದೃಶ್ಯದ ಕಾಲಮಾನ ಎಷ್ಟು ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು ಬಂಟ್ಟು ಮೊತ್ತ
2 ಕಾಲು ಗಂಟೆ ದಾಟಿದರೆ ಅನಾವಶಕ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು.
‘ಇಲ್ಲವಾದರೆ ರೀಲು ಎಷ್ಟು, ಹಣವೇಷ್ಟು, ದಿನವೇಷ್ಟು! ಹಾಗಾಗಿ ಪ್ರಾನಿಗ್ಗೆ
ಚೆನ್ನಾರಿಬೆಕ್ಕೆ’ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ‘ಲೈಪ್‌ಲೈ ಕೂಡಾ ಪ್ಲಾನಿಗ್ಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರ್ಬೇಕು.
ಸುಮಾ ಸುಮ್ಮೆ ಸಾಲ ಮಾಡುತ್ತಿಬಾದ್ದು, ದುಂದುಗೂರಿಕೆ ಮಾಡಬಾದ್ದು’
ಎಂದು ನಮಗೆ ಹಿತನುಡಿ ಹೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಏಳಿ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಇದ್ದೆ. ಉಟ, ತಿಂಡಿ,
ಆಸರೆ ಹೊಟ್ಟು ನಾನು ಬೇಕಿಸಿದರು. ನನಗೆ ತುಂಡಾ ಹೈಲ್‌ಇಂಫ್ರಾ ಹೊಳ್ಳುತ್ತು.
ಇಂಥ ಅಣ್ಣಿನ ಸಮಾನ, ಗುರುವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡದ್ದು ಆಫಾತ ತಂದಿರುವ
ವಿಷಯ. ಮತ್ತೆ ಇಂಥವರು ದೊರೆಯಲಾರರು. ಕಾಶಿಯವರು ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿ;
ಸಿನಿಮಾ ಕೇಂದ್ರವಾದ ಗಾಂಧಿನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಯಾರಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೆಲಸ
ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಗಾಂಧಿನಗರವೇ ಅವರಿರುವ ಜಯನಗರಕ್ಕೆ
ಬರುವಂತಾಯಿತು. ಅವರು ಎಂದಿಗೂ ಆಡಂಬರ ಜೀವನ ನಡೆಸಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ
ಬ್ರೋಡೇಯನ್ನು ಒಮ್ಮೆಯೂ ಅಕರಿಸಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಅಂಥಾ ಶೋಕಿ
ತಟ್ಟಿದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡರು. ತಮ್ಮೇನಾದರೂ ಯಾರಿಂದಲಾದರೂ
ನೋವು, ಅವಮಾನ ಲಾದೆ ಅದನ್ನು ತಾವೇ ಮೌನವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದ
ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿ. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು: ‘ನಾವು ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳ
ಬೇಕೇ ಹೋರುತ್ತೀ ನಮ್ಮ ನೋವನ್ನು ಅವಮಾನವನ್ನು ಯಾರಲ್ಲಿ ಯೂ
ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬಾರು. ಅದರಿಂದ ಅವರ ಮನಸಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೀಳಾಗ್ರಿಬೆ.’ ಇದು
ಅನುಭವದ ಮಾತ್ರ.

‘ಯಾರಾದರೂ ಮೋಸ್ ಹೋದರೆ ಅವರಿವರು ಹೋಸ ಮಾಡಿದರೆಂದು
ದೂರುವುದು ವ್ಯಧ. ನಿರ್ವಾಕೆ ಮೋಸ ಹೋದಿರಿ? ನಿಮ್ಮ ಎಚ್‌ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ
ನೀವಿರಬೇಕು ತಾನೇ?’ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಶಿಯವರಿಗೆ ಅವರ ಹಿತಶಲ್ಪಿಗೇ ಮೋಸ
ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರ ನಮಗೆ ಬೇರೆ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಾಯಿತೇ
ಹೋರತ್ತು ಕಾಶಿಯವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಒಮ್ಮೆಯೂ ಯಾರನ್ನು ದೂರಲೀಲ್ಲ.
ಉತ್ತರ ಸಾತ್ತಿಕ, ಸಜ್ಜನ, ಸ್ವಜಾತೀಲ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕಾಶಿಯವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ
ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಾಲ ಬಾಳಬೇಕಿತ್ತು. ಇನ್ನೀಗ ಅವರ ನೇನ್ವಗಳು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ
ಜರ್ಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವರ ಆದರ್ಶ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದು
ನಮ್ಮಂದ ಶಿಷ್ಯರ ಕರ್ತವ್ಯವೂ ಹೌದು.